

CLEVELANDSKA
AMERIKA

Izhaja v tork in petek.
Izhaja: Slov. tiskovna družba Amerika.

Naročnina:
ZA AMERIKO: \$2.00
ZA EVROPO: \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti: \$2.50
Posamezne številke po 3 centi.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne sprejemajo in ne vračajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošljajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandka AMERIKA"
Issued Tuesdays and Fridays
Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
(a corporation)
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15.000 Slovenians (Krainers) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Princeton 1277 R.

Entered as second - class matter January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of Mar. 3, 1879."

No. 53 Tue. July 5'10. Vol III

Dolavski položaj.

Cloveku ni treba biti strokovnjak in izkušenec ali pa sovražnik kapitalistov, da sprevidi, kako slednji postopajo z delavci; dosti je, če ima človek zdrave oči in razum, da vidi, kako ječlovesko, brezdušno se ravna z delavci od strani kapitalistov, združenih v trustee.

Ne bo preveč, pač pa resnično, če rečemo v sramoto ameriški svobodi in enakopravnosti, da je v Ameriki človeško mesto najbolj poceni. Tako malo se ceni tukaj človeško mesto. Več se pazi na stroje v tovarnah in na mule v rudokopih, kakor na delavce, ki so tam zaposleni, ker stroji in mule veljajo denar, in na mestu enega delavca stojita vedno dva, ki gresta radovoljno v ameriške kapitalističke klavnice. Da se kapitalisti lahko izmužejo iz zadrege, da rodini ponesrečenega ne bo treba plačevati kakih odškodnin, so modri zakonodajalci iztuhali posebne postave, da odvzemajo delavcem mogočnost tožiti trustee za odškodnino.

Pretečeni dñi smo poročali v našem listu, kako grozno stanje je dobil avstro ogrski konzul v Ameriki v tovarnah po Ohio. Brez dvoma je, da so v ostalih tvornicah po Ameriki isti strašni položaji za delavce, kakor po Ohio. Čudili smo se tedaj, ker so američki angleški časopisi sploh priseli to poročilo avstrijskega konzula o nečloveških postopanjih z delavci po tovarnah; toda nikakor nismo bili presenečeni, ko so že drugi dan pisali ameriški časopisi, da je konzulovo poročilo precej pretirano in da se v ameriških tovarnah najbolje postopa z delavci!!! Kdo se ne sneje! Poglejmo kak je položaj v raznih tovarnah v resnicici.

V mnogih tovarnah delavec sploh ne more dobiti dela ako ne pomaže prej "bosu" z debarjem; takoj ko si plačal, pa lahko dela. Toda ni dovolj, da plača samo vstopnino, treba je plačati tudi "asesmente" bosu; po nekaterih tovarnah se plačuje skoraj pri vsaki placi bosu, ker je delavcem preskrbel delo. To ni nicesar novogov ali nenavadnega. Spominjam se, da so bile enake tožbe na dnevnem redu povodom štrajka v McKees Rocks, Pa.

Ko si dobil delo s plačilom bosu, in če slednji tebi nemara na dobrem mestu, te prestavijo na kraj, kjer ti je smrt za vratom; posebnost

pri tem je pa še, da te nihče ne opozori, v kaki nevarnosti se nahaja, ker večina delavcev se že vnaprej odreže vsake pravice za odškodnino v slučaju nesreče ali poškodbe.

Kar ostane na siromašnem delavcu zdrave kože, da ti je ne odere gospodar, te pa ogulijo razni gospodarji, nadzorniki in mogoče še kaki drugi delavci, kakor hočemo baš tukaj navesti en primre: Neki delavec, Slovak, je delal pri stroju. Revez se je ponesrečil, padel je v stroj, ki ga je vsega raztrgal; nekateri so takoj prisikocili na pomoč, dokim so se drugi zopet smejali, češ, kako je bil neunem in nespreten, ker se mu kaj tega pripeti. Takih vzgledov bi navedli lahko še mnogo, toda naj to zadostuje, da se razvidi, kako se postopek s siromašnim delavcem.

Govori se, da bo avstrijski konzul v Clevelandu storil vse, da se temu sramotnemu položaju delavcev stori konec. Hvalevredno je njegovo delo in trud, toda mislimo, da pomagalo ne bo nicesar. Da, mogoče se še celo lahko zgodi, da naši rojaki niti dela ne bo dejali dobili, češ gospodarji lahko rečajo: Isči si delo pri svojem konzulu in pri onem, katerega on zastopa. Ne bodemo povedali preveč, če rečemo, da mnogi delodajalci misijo, da skazajo delavcu celo veliko mesto in ljubav, če mu dajo priliko, da — pogine.

In marsikateri čitalci, ki bobral te vrstice, bo dejal: Je že dobro, to sami vse vemo, ker vsak dan delamo in trpimo, toda kakšna nam je koris od tega vašega pisanja v listu; delati moramo, če ne bo še slabše.

Mi pa rečemo: Delati je treba vsepošod. Vsak je prišel iz proste volje v Ameriko v menjenju, da postane tukaj nekran bogat; vsak se je tužil bridko prevara. Je mnogo krajev v starri domovini, kjer je zemlja taka, da ni niti pest prsti na njej, dokim je tudi dovolj rodotive zemlje, samo da manjka pridne roke in razumnega gospodarja, in, baš iz takih krajev prihaja največ rojakov v Ameriko, dokim nihil mesta v starri domovini zasedajo tuje, ki najdejo tam svojo Ameriko. To je gola resnica. O tem spregovorimo še v drugih številkah.

Iz stare domovine.

KRANJSKO.

Star znanec sodišč je 30 let stari dimnik Janez Wohlgemuth iz Cerkelj, nestalnega bivališča. Nič manj nego 14 krat je bil zaradi hudodelstva in raznih prestopkov že kaznovan. Zadnjo kazeno zaradi uhoja je prestal 28. novembra 1909. Letos je leto meseca svečana sta bila on in njegov tovarš Andrej Ovičič v Prestovi krčmi v Bazovici po orožnikih zaradi sumljivosti neke tativne aretovanja. Imela sta pri sebi vsak nabit revolver. Med eskorto se je Wohlgemuth začel z orožnikimi prekrati, češ da se premalo ozirajo na njegov zdravstveni položaj. Pri tem je rabil besede, s katerim je žalil cesarja, postavodajalce in orožnike. Wohlgemuth deloma priznava; obsojen je bil na 13 mesecev težke ječe.

Prizanesljivi oče. Stari Franc- ce Lavrin je izročil pred dve maletoma sinu Janezu svoje posestvo v Spod. Prekru, ter se je izgovoril potrebnim vzitek. Kakor je že to navada na deli, sta se potem stari in mladi večkrat sporekla. Sin je očetu večkrat očital, da popravi mesto da bi doma delal. Ko je nekoga dne v letosnjem predpustu prišel stari Lavrin domov, ga je sin po kratkem prerekanju zgrabil in ga vrgel preko vežnega praga. Dobil je na desnem kolouku lahko poškodbo. Ker oče ni hotel proti lastemu sinu pričati, je, so diše J. Lavrina oprostil.

Slab podrek. Posestnik Anton Praznik in še nekateri dru-

gi posestniki na Vinkovem Vrhu so minulo leto in že preje skrivačku kuhal žganje, ne da bi bili kuho naznamili finančni oblasti. Uvedla se je preiskava, v kateri je Miha Otrin prisegel, da ni nikdar videl, da bi kdo kuhal žganje brez dovoljenja. Otrin je pa pozneje priznal, da je krivo pribjal in da sta ga h krivi prisegi nagovorila posestnik posestnik Anton Praznik in posestnikov sin F. Koren, ki sta mu rekla, da je pred finančarji storjenja prisega nič ne velja. Radi tega bo sedel Praznik dva meseca. Otrin šest tednov in Koren štiri tedne v težki ječi.

Ponarejalec denarja. 41letni pekovski pomočnik Anton Stojš iz Rovišča na Kranjskem je bil že leta 1906 pri okrožnem sodišču v Novem mestu obsojen radi ponarejanja denajra na dve leti ječe. Ko je mož prišel iz ječe, se je zopet lotil svoje obrti, ponarejanja denarja. Dne 11. januarja t. l. so ga zalobil v Cvetkovicih na Sp. Stajerskem, ko je razpečaval ponarejene petkronske komade. Pred mariborskem porotnim sodiščem je bil Stojš obsojen na pet let težke ječe.

S črešnje na cesto je padla blizu Sežana dekla posestnika Jožeta Renela, Jožefina Mraka, in se takoj ubila.

Radeckijev veteran je umrl na Vrhniku 13. junija Anton Jerina, v starosti 89 let. Počnik je bil v vojski ranjen na roki, vsled tega je dobival malo pokojnino.

Stiridesetletnico svoje poroke sta obhajala dne 19. junija g. Jernej Čenčič, nadučitelj v Kamniku, in njegova soprona. Gospod nadučitelj službuje samo v Kamniku že 36 let.

Novo gimnazijsko poslopje Novem mestu zagotovljeno. Dne 16. junija je dobil novomeški prost. dr. Elbert Sebastian, ki je v zadavi zidanja novega gimnazijskoga poslopja v Novem mestu večkrat posredoval na Dumaju, od finančnega ministerstva brzjavno sporocilo, da je to vprašanje ugodno rešeno. Letos se sicer najbrže, z zidanjem nove gimnazije še ne bo moglo pričeti, ker je dala občina za to namenjen prostor za letos v njem, vsekakor pa se bo to zgodilo takoj spomladni prihodnje leta. Saj pa je že tudi skrajni čas.

Prva slovenska tovarna za igralne karte se je osnovala v Ljubljani. Lastnik tovarne je g. Fran Čebokli, Koncesijo za to podjetje je dobil z velikim trindom, zato želimo, da bi podjetnik, ki je zaveden Slovenskem, imel s svojimi prizvodni tem večji uspehl.

Umrl so v Ljubljani. Štefanija Šusteršič učiteljeva žena, 19 let; Ana Stružnik, delavčeva hči, 5 let; Marija Kozlevčar, kuharica, 38 let; Cecilia Jakob, vdova, 24 let; Marija Arkl, žena vpokojenega poštnega sprevodnika, 71 let; Jurij Matičič, hiralec 87 let.

Umrla je na Bledu bivša posestnica znanega hotela Peterjan gospa Ivana Klinar, roj. Kete, stara 73 let.

Obesil se je v gozdu blizu Kočevja železniški delavec A. Koenig. Pri njem so našli 60 kron.

Železniški vozovi kot stanovanja. Na Ljubljanskem Barju se nahajajo dva železniška vagona, v katerih stanuje več tamošnjih prebivalcev.

V Dolenji vasi pri Senožečah je bil dne 15. junija izvoljen županom g. Ivan Franetič podomica Zdrol. S tem je približno eno leto trajajoča borba končana v tej občini.

Toča v kamniškem okraju. Za poškodovanje po toči v Čemšeniku, Razboru, Zalokah, Jesenovem in Dobrjevem, ki jim je toča napravila ogromno škodo, je vložil dr. Krek nujni predlog za državno podporo.

Roparski napad na Gorjanicih. Na Gorjanicah je pet s črnimi bradami maskiranimi roparje napadlo nekoga trgovca s kožami. Trgovec se jih je ubranil z revolverjem in pogнал konja.

Zaradi jeruša. Ko je prišel v Prisojni ulici v Ljubljani pažnik prisilne delavnice Ogrin, odrezal prisiljenemu Oktoviju Magrinu, roj. 1890 v Mus-

gi posestniku na Vinkovem Vrhu so minulo leto in že preje skrivačku kuhal žganje, ne da bi bili kuho naznamili finančni oblasti. Uvedla se je preiskava, v kateri je Miha Otrin prisegel, da ni nikdar videl, da bi kdo kuhal žganje brez dovoljenja. Otrin je pa pozneje priznal, da je krivo pribjal in da sta ga h krivi prisegi nagovorila posestnik posestnik Anton Praznik in posestnikov sin F. Koren, ki sta mu rekla, da je pred finančarji storjenja prisega nič ne velja. Radi tega bo sedel Praznik dva meseca. Otrin šest tednov in Koren štiri tedne v težki ječi.

Ponarejalec denarja. 41letni

pekovski pomočnik Anton Stojš iz Rovišča na Kranjskem je bil že leta 1906 pri okrožnem sodišču v Novem mestu obsojen radi ponarejanja denajra na dve leti ječe. Ko je mož prišel iz ječe, se je zopet lotil svoje obrti, ponarejanja denarja. Dne 11. januarja t. l. so ga zalobil v Cvetkovicih na Sp. Stajerskem, ko je razpečaval ponarejene petkronske komade. Pred mariborskem porotnim sodiščem je bil Stojš obsojen na pet let težke ječe.

S črešnje na cesto je padla blizu Sežana dekla posestnika

Jožeta Renela, Jožefina Mraka, in se takoj ubila.

Radeckijev veteran je umrl na

Vrhniku 13. junija Anton Jerina, v starosti 89 let. Počnik je bil v vojski ranjen na roki, vsekakor pa se bo to zgodilo takoj spomladni prihodnje leta. Saj pa je že tudi skrajni čas.

Umrl so v Ljubljani. Štefanija Šusteršič učiteljeva žena, 19 let; Ana Stružnik, delavčeva hči, 5 let; Marija Kozlevčar, kuharica, 38 let; Cecilia Jakob, vdova, 24 let; Marija Arkl, žena vpokojenega poštnega sprevodnika, 71 let; Jurij Matičič, hiralec 87 let.

Umrla je na Bledu bivša posestnica znanega hotela Peterjan gospa Ivana Klinar, roj. Kete, stara 73 let.

Obesil se je v gozdu blizu

Kočevja železniški delavec A. Koenig. Pri njem so našli 60

kron.

Železniški vozovi kot stanovanja. Na Ljubljanskem Barju se nahajajo dva železniška vagona, v katerih stanuje več tamošnjih prebivalcev.

V Dolenji vasi pri Senožečah je bil dne 15. junija izvoljen županom g. Ivan Franetič podomica Zdrol. S tem je približno eno leto trajajoča borba končana v tej občini.

Toča v kamniškem okraju. Za poškodovanje po toči v Čemšeniku, Razboru, Zalokah, Jesenovem in Dobrjevem, ki jim je toča napravila ogromno škodo, je vložil dr. Krek nujni predlog za državno podporo.

Roparski napad na Gorjanicih. Na Gorjanicah je pet s črnimi bradami maskiranimi roparje napadlo nekoga trgovca s kožami. Trgovec se jih je ubranil z revolverjem in pogнал konja.

Zaradi jeruša. Ko je prišel v Prisojni ulici v Ljubljani pažnik prisilne delavnice Ogrin, odrezal prisiljenemu Oktoviju Magrinu, roj. 1890 v Mus-

V. KUČERA,

5403 Broadway

Se priporoča Slovencem in slovenskim saloonerjem

v nakup izvrstnega

grenkega vina (Bitter Wine)

in fine grenčice, (Bitters).

Imam najboljšo in največjo zalogu tega blaga v mestu.

Cene nizke, blago izvrstno.

SVOJ K SVOJIM !

VELIKA ZALOGA VINA.

V svojih kleteh imam veliko zalogu najboljšega dočačega vina, ki ga prodajam po teh cenah.

Ena vrsta ..... \$18.00 barrel.

Druga vrsta ..... \$20.00 barrel.

Posoda velja \$1.50.

Rojaki, kupujte to vino, ker boljšega težko dobite in nikjer po tako nizki ceni.

Tri vsakem naročilu naj se pošlje denar, in takoj odpošljem vino.

MRS. J. SKEBE, FIVE POINTS,

COLLINWOOD, O.

ŽE VEČ KOT JO LETNO UREDOVANJE
kot glavni zdravnik in ravnatelj
NA SLOVENSKEM

Satan in Iškarijot.

Spisal Karol May, za "Ameriko" predelil E. J. P.
DRUGA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

V tem trenutku sem mu tedaj vas ukažem z laso pozanpal vsako hudeščino. Dru-

gi se mu umaknejo; jaz pa potem svoj revolver in od-

vremem:

"Doder je tukaj mir se na-
ma ni treba bati eden dru-
zega, toda če naredite samo
en korak proti meni ali gla-
varju, tedaj dobite vseh šest
krogel tega revolverja v gla-
vo. Vsi ste divja zverina in ta-
ko budem ravnal z vami. Na
svetu je milijon dekliv; bodite
torej pametni in pomirite se!"

Toda mož je bil ponoren;

svoj obraz se bolj spači in reče:

"Pomiriti? Da, pomiril se
budem, in mogoče bodejo tu-
di drugi z menoj mirni. Torej,
vi pravite, da se stvar ne da
predragučiti?"

"Tako je, kot sem rekел".

"Pogoj za mir je bil, da
ste izročili glavarju Judito, kaj
ne? In vi boste glavarja Eu-
vali?"

"Ne samo jaz, pač pa vsi,
ki tukaj stojijo. Vam se ne bo
posrečilo doseči glavarja, ker
vsi tukaj navzoči ga bodejo
branili. To je naša dolžnost.
Nikakor ne moremo pripustiti,
da oseba, nesrečno zalju-
bljena, nori med nami in vsem
drugim škoduje. Če glavarja
umorite ali pa samo ranite,
tedaj padejo njegovi ljudi ta-
kej nad nas."

"In vi se bojite? Cujte, lju-
dje! Slavni Shaterhand se bo-
ji! Toda prav je tako; vaša
koža ne bo trpela, niti toliko
kri vam ne vzamemo, kolikor
je črnega za nohtom; tudi
glavar ne bo pretakal krv.
Jaz pa, vi figavci, se ne bojim
krvi, kar vam hočem tudi do-
kazati. Ker se tako bojite za
rudečkarja, naj bo ohranjen,
iz bom miren, kakor naj bo
meni tudi stari žid in njego-
va Judita. Sem s puško, kate-
ve ne razumete rabiti, vi stra-
hoptec!"

Juriskonsult je s hacijende-
rem stal v neposredni bližini;
kakor sem že pre omenil, je
bil juriskonsult oborožen od
pete do glave; s hitrim sun-
kom mu Herkul iztrga puško
in revolver, numeri eno o-
rožje proti sebi, drugo proti
Juditi in sproži. Večina nav-
zočih strahu zakriči. Tak
konec cele zmčnjava sem pri-
čekoval ter bil takoj priprav-
ljeni zabraniti nisem mogel,
da ne bi vzel revolverje, toda
ko slednje nameri proti sebi
in deklici, že stojim pri njem
in zagrabim orožje. Prijeti sem
mogel le desno roko, v kate-
ri je imel revolver namerjen
proti Juditi; zbijem mu ga iz
roku proti vrhu. Herkul ustre-
li drugič, ko sem se namreč
trudil, da zadrgim njegovo
revolver, ker jih imam od-
več. Ali bi jih vzeli?"

"Meni igralcu, posodite tri-
sto dolarjev! Ali ni to nekako
predzno, sir?"

"Nikakor ne; kakor sem
vas sedaj spoznal, upam da
mi jih vrnrete. Kdaj in kako
jih vrnete, je pa vasa stvar.
Jaz hodim mnogo po svetu
in ne vem kdaj se zopet vi-
diva. O obrestih sploh ne go-
vorim. Bodite torej mireni. Ali
ste zadovoljni s tem?"

"Tudi jaz sem že o tem mi-
nil. Najraje bi sel v Texas."

"Zato se vam sedaj nudi le
pa prilika, ko potujemo tudi
na tja dol. Ce ostanete pri
svojih dobrih oblijahah, se
vam zna se dobro goditi na
svetu. Ker vem da glede de-
narja ravno nista dobro zalo-
zeni vam hočem posoditi tri-
sto dolarjev, ker jih imam od-
več. Ali bi jih vzeli?"

"Meni igralcu, posodite tri-
sto dolarjev! Ali ni to nekako
predzno, sir?"

"Nikakor ne; kakor sem
vas sedaj spoznal, upam da
mi jih vrnrete. Kdaj in kako
jih vrnete, je pa vasa stvar.
Jaz hodim mnogo po svetu
in ne vem kdaj se zopet vi-
diva. O obrestih sploh ne go-
vorim. Bodite torej mireni. Ali
ste zadovoljni s tem?"

"Kdaj se tega tiče sem že
dovolj spoznal vašo gostoljub-
nost. Toda ker govorite o
prihodnosti, tedaj se vam
bomo samo smejali. Od vas ne
čem niti besedice slišati."

"Moj glas ga je ustrohalo;
govoriti se ni drznil več, ra-
ditega pogleda k hacijenderu
za pomoč. Slednji prevzame
govor mesto njega:

"Senor, ne govorite tako,"
reče. Pomislite, da se nahaja-
te na mojem svetu in na mo-
jem posetvu. Vi ste samo
gost v tem okraju."

"Kdaj se tega tiče sem že
dovolj spoznal vašo gostoljub-
nost. Toda ker govorite o
prihodnosti, tedaj se vam
bomo samo smejali. Od vas ne
čem niti besedice slišati."

"Tožiti ga hočem in zopet
dobjiti svojo lastnino. Kupna
pogodba, ki sem jo z njim skle-
nil, je neveljavna. Jaz sem ed-
ini in pravi lastnik te zemlje
in zahodljivosti, da vsak, ki se na-
nejdi mudi, spoštne mojo žel-
ijo in voljo, kakor tudi voljo
mojega vrednega prijatelja,
juriskonsulta."

"In kaj je vasa volja, se-
nor?"

"Da greste z menoj v Ures.
Vi ne boste samo zoper Mel-
tona pričali, pač pa boste sa-
mo obtoženi."

"Otožen? Zajak?"

"Bodete že slišali. Sedaj mi
ni treba o tem govoriti."

"Dobro, molčite torej! Tu-
di jaz nečem naprej govoriti;
kar pa zahtevate glede Mel-
tona, obrnite se na Zvito Lisico."

"Jaz zahtevam Meltona od
vas. Vi ste ga prijeli in ga
ne bi smeli izročiti."

"Kako grodo in neumno od
njega! To bi lahko bolj name-
no naredil! Lahko bi šel v
Texas, ali pa se kje drugje
umoril, kjer bi ga nihče ne
videl! Ne morem ga videti!
Pojd!"

"Hči vloče oceta proč, jaz
pa njenih besed nisem mogel
mimo pozreti, radi česar ji
razkačen zakličem:

"Da, pojrite od tod! Nihče
vas nece reči videti! Kadar
sejenci store isto; jaz pa
vas zopet vidim pred seboj, odrhajojo proti Almajden, da

ga popolnoma oplenijo. Kot
sem pozneje videl, so prinesli
s seboj vse, kar so dobili. Za
Indijanca ima vsaka najman-
ja stvar svojo vrednost. Vhod
k rušniku so zasuli s peskom
in kamenjem in se do danes
nisenči, da bi se kdo drž-
nil izkoristiti notranje bogas-
tvo, rudnika.

Zjutraj se prvi zbudim in
poklicem Don Endimia de Sa-
ledo in Coralba. Ko se zmenim
z njim glede kupne cene, zbu-
dimo tudi druge zaspance, na-
kar začnemo pripravljati vse
potrebno za pot. Judine in
njenega očeta nisem videl;
najbrž sta se samega strahu
in sramote skrila v glavarjevi
koči ali šotoru. Z Winnetonom
sediva pod drevesom in gle-
dava delo. Tu se nama pribli-
žata dva možka, ki sta imela
najbrž nekaj zelo važnega za
naju — hacijendera in juris-
konzula.

"Judit je obljubila, da po-
stane njegova žena, in če je
iz ljubezni sledil preko morja.
Ker je pa sedaj slišal, da je
postala tvorja, se je umoril."

"Slišal sem, da je tudi na
nju strejal."

"Ker je hotel tudi njo umoriti
iz nevoščljivosti radi te-
be."

"In ti si jo resil? Hvala!
Bledoličnik so tuji ljudi. No-
beden Indijanc se ne bo u-
moril, če se kaka deklica bra-
ni postati njegova squaw. Ta-
ki deklici se Indijance smeje
ali jo pa s silo uropa. Ali imajo
Bledoličnik tako malo de-
klic, da se radi enega mlad-
ega obraza zmeja pamet?

"V Chihuahu," odvrnem.
"Tega nikakor ne morem
dovoliti! Vse osebe, ki se tu-
kaj nahajajo, morajo z menoj
v Ures."

"Mogoče kot ujetniki?"

"Tako nekako."

"Torej nas polovite in zve-
žite!"

"Tega nikakor ne bi rad
storil, ker upam, da uradniš-
ka lastnost, v kateri se tukaj
nahajam, ima dovolj upljiva-
na vas, in da mi svobodno sle-
dite."

"Ker o vaši uradniški ča-
sti je nisem nicesar zapazil,
torej mi oprostite, da slednjo
preziram. Sicer pa mislim, da
se nahajamo na ozemlju Ju-
nov, katerih postave morame
spoštovati."

"Postave Jumov me ne bri-
gajo mnogo. Toda v mojem
uradnem okrožju so se pripa-
stile stvari, katere moram so-
dujško zasedovati. Menim
napad na hacijendo, tuksjim
umori in se mnogo druzega,
kar se mora kaznovati. Kje je
Melton?"

"Pri glavarju Jumov, ki ga
boste najbrž sam kaznovati."

"Pravico kaznovati imam
sam samo jaz."

"To, se pogovorite z Zvito
Lisicem. Zakaj prihajate k me-
ni o teh zadevah?"

"Ker ste vi Meltona izro-
čili Zvitu Lisici. Vi bi ga mo-
rati meni izročiti."

"Molčite!" ga je jazno preki-
men. "Vi ste se dosegel ved-
no ohnašali kot tepec, in če
enake neumnosti počenjate še
v prihodnosti, tedaj se vam
bomo samo smejali. Od vas ne
čem niti besedice slišati."

"Tudi jaz sem že o tem mi-
nil. Najraje bi sel v Texas."

"Zato se vam sedaj nudi le
pa prilika, ko potujemo tudi
na tja dol. Ce ostanete pri
svojih dobrih oblijahah, se
vam zna se dobro goditi na
svetu. Ker vem da glede de-
narja ravno nista dobro zalo-
zeni vam hočem posoditi tri-
sto dolarjev, ker jih imam od-
več. Ali bi jih vzeli?"

"Meni igralcu, posodite tri-
sto dolarjev! Ali ni to nekako
predzno, sir?"

"Nikakor ne; kakor sem
vas sedaj spoznal, upam da
mi jih vrnrete. Kdaj in kako
jih vrnete, je pa vasa stvar.
Jaz hodim mnogo po svetu
in ne vem kdaj se zopet vi-
diva. O obrestih sploh ne go-
vorim. Bodite torej mireni. Ali
ste zadovoljni s tem?"

"Tožiti ga hočem in zopet
dobjiti svojo lastnino. Kupna
pogodba, ki sem jo z njim skle-
nil, je neveljavna. Jaz sem ed-
ini in pravi lastnik te zemlje
in zahodljivosti, da vsak, ki se na-
nejdi mudi, spoštne mojo žel-
ijo in voljo, kakor tudi voljo
mojega vrednega prijatelja,
juriskonsulta."

"In kaj je vasa volja, se-
nor?"

"Da greste z menoj v Ures.
Vi ne boste samo zoper Mel-
tona pričali, pač pa boste sa-
mo obtoženi."

"Otožen? Zajak?"

"Bodete že slišali. Sedaj mi
ni treba o tem govoriti."

"Dobro, molčite torej! Tu-
di jaz nečem naprej govoriti;
kar pa zahtevate glede Mel-
tona, obrnite se na Zvito Lisico."

"Jaz zahtevam Meltona od
vas. Vi ste ga prijeli in ga
ne bi smeli izročiti."

"Kako grodo in neumno od
njega! To bi lahko bolj name-
no naredil! Lahko bi šel v
Texas, ali pa se kje drugje
umoril, kjer bi ga nihče ne
videl! Ne morem ga videti!
Pojd!"

"Hči vloče oceta proč, jaz
pa njenih besed nisem mogel
mimo pozreti, radi česar ji
razkačen zakličem:

"Da, pojrite od tod! Nihče
vas nece reči videti! Kadar
sejenci store isto; jaz pa
vas zopet vidim pred seboj, odrhajojo proti Almajden, da

JOHN GORNICK, SLOVENSKI KROJAC

5108 St. Clair Ave.
Se priporoča rojakom za nakup moških oblik in per-
fila. Izdeluje fine moške oblike po primerih cenah.
Priporoča se društvom v izdelavo društvenih oblik.

SVOJ K SVOJIM!

ZA TUJE OGLASE NI ODGOVORNO NE UREDNISTVO NE UPRAVNISTVO!

Slovenske trgovine.

Sledeče trgovine priporočamo rojakom:

SALOONI:

MIKE SETNIKAR,
6131 St. Clair ave.

JOHN KROMAR,
998 E. 63rd St.

ANTON BAJUK,
3141 St. Clair ave.

LOV. VEHOVEC,
4047 St. Clair ave.

LOV. PETKOVSEK,
965 Addison Rd.

A. KARLINGER,
4029 St. Clair ave.

ANTON ZAKRAJŠEK,
991 E. 64th St.

F. PIRC, p. d. VUKŠINIC,
984 Addison Rd.

FRANK STERNISHA,
1009 E. 62nd St.

JOS SAJECVIC,
5317 St. ave.

FRANK PUTZELI
3209 St. Clair ave.

FRANK LAVRICH,
6205 St. Clair ave.

IG. STEPIC,
1294 E. 40th St.

ANTON SHEPEC,
4229 St. Clair ave.

LOUIS KRAUSER,
3525 E. 81st St.

FRANK KORČE,
6006 St. Clair ave.

JOHN BLATNIK,
6304 St. Clair ave.

GEO. TRAVNIKAR,
6102 St. Clair ave.

JOHN SVET